

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
NILS WAHL
föredraget den 10 september 2015¹

Mål C-294/14

**ADM Hamburg AG
mot
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

”Transport — Tullunionen och gemensamma tulltaxan — Tullkodex för gemenskapen — Tullförmåner — Artikel 74.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 — Ursprungsprodukter som exporterats från ett förmånsland — Krav på att produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning inom Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som exporterats från det förmånsland där de anses ha ursprung — Sändning som består av en blandning av oraffinerad palmkärnolja med ursprung i flera länder som är berättigade till samma förmånsbehandling”

1. I det aktuella nationella målet är det fråga om oraffinerad palmkärnolja som har importerats till Europeiska unionen från ett flertal länder i Central- och Sydamerika, som alla omfattas av samma förmånliga tullbehandling. För transportsyften har sådan olja med ursprung i ett flertal av dessa länder tappats i en och samma tank och deklarerats för övergång till fri omsättning inom Europeiska unionen som en blandning.

2. Mot den bakgrunden uppkommer frågan hur en blandning av produkter med ursprung i ett flertal länder ska hanteras när det gäller tillämpning av den förmånliga tullbehandlingen. Närmare bestämt har domstolen ombetts ge vägledning för tolkningen av artikel 74.1 i förordning 2454/93² – vilken inte tillåter att produkterna har ändrats eller omvandlats på något sätt – och i synnerhet kravet på att de produkter som deklarerats för fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som exporterats från det förmånsland där de anses ha sitt ursprung (nedan kallat identitetskravet).

1 — Originalspråk: engelska.

2 — Kommissionens förordning (EEG) av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1) i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1063/2010 av den 18 november 2010 (EUT L 307, 2010, s. 1).

I – Tillämplig lagstiftning

A – Förordning (EG) nr 732/2008³

3. I artikel 5 i förordning nr 732/2008 föreskrivs följande:

”1. Tullförmåner ska tillämpas på import av produkter som omfattas av en ordning som gäller för det förmånsland där produkterna har sitt ursprung.

2. Vid tillämpningen av de ordningar som anges i artikel 1.2 ska de ursprungsregler om definitionen av begreppet ursprungsprodukter och de därmed sammanhängande förfarandena och metoderna för administrativt samarbete som fastställs i förordning (EEG) nr 2454/93 gälla.

...”

B – Förordning (EEG) nr 2454/93

4. Förordning nr 2454/93 fastställer tillämpningsföreskrifter för gemenskapens tullkodex.⁴

5. Skäl 16 i förordning nr 1063/2010, vilken ändrar förordning nr 2454/93, förklarar att det föreligger ett behov av flexibilitet eftersom det regelverk som var i kraft vid tiden då förordningen om ändringar antogs krävde bevisning för direkt transport till Europeiska unionen, vilken kunde vara svår att uppbära. På grund av det kravet kunde vissa produkter, som åtföljdes av ett giltigt ursprungsbevis, ändå inte beviljas någon förmånsbehandling. Därför ansågs det lämpligt att införa en ny, enklare och flexiblere regel som är inriktad på frågan huruvida de produkter som anmäls till tullen i samband med en deklaration för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen är desamma som lämnade förmånsexportlandet, då den avgörande faktorn är att produkterna inte har ändrats eller omvandlats på något sätt under transporten.

6. I artikel 72 i förordning nr 2454/93 föreskrivs följande:

”Följande produkter ska anses ha ursprung i ett förmånsland:

- (a) Produkter som helt framställts i det landet i enlighet med artikel 75.
- (b) Produkter som framställts i det landet och som innehåller material som inte helt framställts där, om detta material har genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling enligt artikel 76.”

7. I artikel 74 i förordning nr 2454/93 föreskrivs följande:

”1. De produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som exporterats från det förmånsland där de anses ha ursprung. De får inte ha ändrats eller omvandlats på något sätt eller blivit föremål för andra åtgärder än sådana för att bevara dem i gott skick, innan de deklarerats för övergång till fri omsättning. Lagring av produkter eller sändningar och uppdelning av sändningar får äga rum, om det sker på exportörens eller en senare varuinnehavares ansvar och produkterna kvarstår under tullövervakning i transitlandet eller transitländerna.

³ — Rådets förordning av den 22 juli 2008 om tillämpning av allmänna preferenssystemet under perioden den 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007 (EUT L 211, 2008, s. 1).

⁴ — Förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1), i ändrad lydelse. Denna förordning sammanför ett stort antal unionsförordningar- och beslut angående tullagstiftning till en samlad kodex.

2. Reglerna i punkt 1 ska anses vara uppfyllda såvida tullmyndigheterna inte har skäl att tro motsatsen, I vilket fall de kan begära att deklaranter uppvisar intyg på efterlevnad, vilka kan vara av alla slag, däribland transportavtalsdokument som konossement eller faktabevis eller konkret bevisning grundad på märkning eller numrering av kollin eller bevisning som rör själva varorna.”

II – Bakgrund, förfarande och tolkningsfrågan

8. Den 11 augusti 2011 importerade ADM Hamburg ett antal sändningar oraffinerad palmkärnolja från Ecuador, Colombia, Costa Rica och Panama till Tyskland för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen. Samtliga av dessa länder är APS-exportländer.⁵ Oljan transporterades i olika tankar på ett transportfartyg. För att omfattas av förmånsbehandling ingav ADM Hamburg tullförmånscertifikat som utställt av de nyss nämnda länderna.

9. Det nationella målet avser endast en sådan sändning (nedan kallad den omtvistade sändningen). Den omtvistade sändningen bestod av en blandning av oraffinerad palmkärnolja med ursprung i flera olika förmånsländer.

10. Den 8 december 2011 fattade Hauptzollamt Hamburg-Stadt ett tulltaxeringsbeslut. I förhållande till den omtvistade sändningen beräknades importtullen på den tullsats som tillämpas på tredjeland, det vill säga utan att låta sändningen omfattas av förmånsbehandling. Anledningen till att inte tillämpa förmånsbehandling var i allt väsentligt att oraffinerad palmkärnolja från olika importsändningar från olika ursprungsländer hade blandats i en och samma tank.

11. Efter att, utan framgång, ha begärt omprövning av detta beslut, väckte ADM Hamburg talan vid Finanzgericht Hamburg. Eftersom denna domstol var osäker på den korrekta tolkningen av den tillämpliga unionslagstiftningen, beslutade den att vilandeförklara målet och att begära förhandsavgörande avseende följande fråga:

”Är villkoret i artikel 74.1 första meningen i [förordning nr 2454/93] – enligt vilken de produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som har exporterats från det förmånsland där de anses ha sitt ursprung – uppfyllt i ett fall som det förevarande, om flera delmängder oraffinerad palmkärnolja från olika exportländer inom allmänna preferenssystemet, där de anses ha ursprung, inte exporteras och importeras till Europeiska unionen fysiskt åtskilda från varandra, utan vid exporten fylls i samma tank på transportfartyget och importeras till Europeiska unionen blandade med varandra i denna tank, varvid det kan uteslutas att andra produkter – i synnerhet sådana för vilka förmånsbehandling inte har beviljats – tillförts transportfartygets tank under det att produkterna transporteras och innan de övergår till fri omsättning?”

12. Skriftliga yttranden har getts in av ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt och kommissionen. Med undantag för Hauptzollamt Hamburg-Stadt yttrade sig parterna också muntligen vid förhandlingen som hölls den 11 juni 2015.

5 — Allmänna preferenssystemet.

III – Bedömning

A – Tolkningsfrågan

13. Är kravet på att de produkter som exporterats från ett förmånsland och som sedan anmäls i tullen för att deklarerats för fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter, såsom föreskrivs i artikel 74.1 i förordning nr 2454/93, uppfyllt när oraffinerad palmkärnolja med ursprung i flera länder som omfattas av samma förmånliga tullbehandling har fyllts i en och samma tank på ett transportfartyg och importerats som en blandning i denna tank? Detta är i grunden vad den hänskjutande domstolen önskar att domstolen ska klargöra i förevarande fall. Den hänskjutande domstolen har haft anledning att be domstolen skapa klarhet i frågan, inte enbart på grund av att domstolen, än så länge, inte har haft tillfälle att klargöra innebörden av artikel 74 i förordning nr 2454/93, utan även på grund av att medlemsstaternas tullmyndigheter har skilda uppfattningar i frågan.

14. Mer specifikt är det oklart huruvida en blandning av produkter – vilka i förevarande fall är utbytbara och materiellt sett desamma, då det rör sig om oraffinerad palmkärnolja – med ursprung i flera förmånsländer utesluter förmånsbehandling. Av de skäl som anges nedan är min uppfattning att så inte är fallet.

B – En ny och flexiblare regel

15. Låt mig först erinra om att innan artikel 74 i förordning nr 2454/93 ändrades genom förordning nr 1063/2010, krävdes bevis på direkt transport till Europeiska unionen för att en importör skulle kunna omfattas av förmånsbehandling, ett krav som ofta var svårt att uppfylla. Det framgår av skäl 16 i förordning nr 1063/2010 att artikel 74 i förordning nr 2454/93 utformats för att införa en ny, enklare, och avsevärt flexiblare regel, som är inriktad på syftet att de deklarerade varorna ska vara desamma som de som exporterats.

16. Inledningsvis vill jag också påpeka att identitetskravet såsom det utformats i artikel 74.1 i förordning nr 2454/93 inte bör läsas isolerat, utan som en del av en helhet, nämligen i förening med artikel 74.2, som föreskriver att identitetskravet *ska anses vara uppfyllt såvida tullmyndigheterna inte har skäl att tro motsatsen*. Om tullmyndigheterna således inte har skäl att tro att de produkter som deklarerats för fri omsättning inte är desamma som de produkter som exporterats, ska dessa myndigheter godta att det rör sig om samma produkter.

17. I det nationella målet är produkternas ursprung inte omtvistat. Det är heller inte omtvistat att oljan i sändningen skulle ha omfattats av förmånsbehandling om den inte sammanblandats. Därtill är produkterna utbytbara och materiellt sett desamma, då det rör sig om oraffinerad palmkärnolja. Identitetspresumtionen som föreskrivs i artikel 74.2, sammantagen med det faktum att det inte föreligger något tvivel om produkternas ursprung, bör därför, som jag ser det, vara tillräcklig för att ge svar på den underliggande frågan i det nationella målet.

18. Visserligen skulle man kunna argumentera för att tullmyndigheterna har sämre möjligheter undersöka och ta prover av produkter med skilda ursprung som importerats som en blandning. I detta sammanhang ska målsättningen att underlätta tullmyndigheternas uppgift att kontrollera importerade produkters ursprung inte underskattas. Det bör rättare sagt ses som en vägledande tolkningsprincip för tullkodexen, såväl som för förordning nr 2454/93, vilken är utformad för att implementera tullkodexen. Skälet till detta är inte minst att tullkodexen bland annat syftar till att

säkerställa snabba och effektiva rutiner för att släppa produkter för fri omsättning inom unionen.⁶ Det är onekligen av överordnat intresse att tullmyndigheterna har möjlighet att, om det visar sig nödvändigt, undersöka varorna i syfte att kontrollera att de överensstämmer med vad som anges i ursprungsintyget.

19. I fall av förmånsbehandling är det därför av yttersta vikt att en länk kan skapas mellan varan, dess ursprung och ett visst ursprungsintyg. För att skapa en sådan länk spelar ursprungsintygen en avgörande roll.⁷ Betydelsen av ett formellt ursprungsbevis (ursprungsintyg) har betonats av domstolen, och det framgår av fast rättspraxis att kravet på ett giltigt ursprungsbevis som upprättats av den behöriga myndigheten inte kan betraktas som en ren formalitet som kan förbises när ursprunget fastställs på annat sätt.⁸

20. Vad gäller det nationella målet framgår det av begäran om förhandsavgörande att ADM Hamburg har gett in tullförmånscertifikat i form av ursprungsintyg för samtliga fem sändningar ("Form A", nedan kallat formulär A), vilka i sig är ostridiga i målet.

21. I det avseendet stadgar bestämmelserna om ursprungsintyg i artikel 47.b i förordning nr 2454/93 att intyget ska innehålla alla uppgifter som behövs för att identifiera den vara som intyget omfattar, särskilt antalet kollin, varans brutto- och nettovikt eller dess volym. Vidare anges i bilaga 17 till förordning nr 2454/93 vilka uppgifter som ska framgå av ett formulär A. I fält 5, 6 och 9 i formuläret ska artikelnummer, fabrikat och antal kollin och bruttovikt eller annan mängd anges. På baksidan av formuläret, med rubriken "Notes", anges dessutom i punkt II. "General conditions", led b, att varje enskild artikel i en sändning i sig måste uppfylla kraven för ursprungsstatus.

22. Vid första påseende kan det förefalla som om en blandning av produkter med skilda ursprung är svårförenlig med de krav som ställs i de erforderliga intygen, inte minst vad gäller vikt och mängd, men också att varje enskild artikel i sig måste uppfylla kraven på ursprungsstatus. När en produkt är blandad med en produkt av annat ursprung på ett sätt som gör det omöjligt att fysiskt åtskilja de två produkterna, skulle man kunna argumentera för att det inte längre är fråga om samma produkt som innan den blandades med den andra produkten. Argumentet att blandningar av produkter försvårar ursprungsbestämningen för tullmyndigheterna har således viss bäring. Sett mot denna bakgrund skulle artikel 74.1 i förordning nr 2454/93 kunna uppfattas som ett krav på att produkter som åtföljs av ett visst ursprungsintyg måste transporteras på ett sätt som säkerställer att de är fysiskt åtskilda.

23. Likväl anser jag inte att detta är skäl nog för att kräva att sändningar som hänför sig till ett visst ursprungsintyg ska hållas fysiskt åtskilda under transport.

6 — Dom Derudder, C-290/01, EU:C:2004:120, punkt 45. I samma syfte reglerar en rad bestämmelser i gemenskapens tullkodex, i ändrad lydelse, möjligheten att undersöka varor. Till exempel kan tullmyndigheterna i enlighet med artikel 68 b i tullkodexen, för att kontrollera riktigheten av deklarationer, undersöka varorna och ta prover för analys eller fördjupad kontroll.

7 — Det är visserligen inte relevant i det aktuella målet, men det är intressant att notera att större flexibilitet har införts i systemet även i detta avseende och ursprungsintyg kommer inte längre att användas. Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/428 av den 10 mars 2015 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 och förordning (EU) nr 1063/2010 vad gäller de ursprungsregler som gäller för det allmänna preferenssystemet och bestämmelserna om förmånlig tullbehandling för vissa länder eller territorier (EUT L, 2015, 70, s. 12) införde ett nytt system för att intyga varors ursprung. Detta kommer att ske med hjälp av ett elektroniskt system för självcertifiering där exportörer registreras, det så kallade REX-systemet.

8 — Se, nyligen, dom Helm Düngemittel, C-613/12, EU:C:2014:52, punkt 32 och där angiven rättspraxis.

24. Först och främst är det viktigt att notera att artikel 74 ingår i kapitel 2 i avdelning IV i del 1 i förordning nr 2454/93, som reglerar förmånsbehandling. Denna bestämmelse utgör dessutom en del av underavsnitt 2 av avsnitt 1 i det kapitlet, som behandlar definitionen av begreppet ursprungsprodukter, nämligen produkter med ursprung i ett förmånsland som omfattas av tillämpningen av förmånlig tullbehandling.⁹

25. Då hela underavsnitt 2 reglerar definitionen av vad som ska anses vara en ursprungsprodukt finner jag inget eller obetydligt stöd för att identitetskravet skulle ha något annat syfte än att säkerställa att de produkter som deklarerats för fri omsättning faktiskt är ursprungsprodukter, det vill säga produkter som har sitt ursprung i ett förmånsland och inte i ett tredjeland, för att korrekt tullsats (högre eller lägre, beroende på produktens ursprung) ska kunna tillämpas. Detta är det enda syftet med förordningens artikel 74. Det är uppenbart att denna bestämmelse exempelvis inte omfattar märkning av produkter som är avsedda att säljas till konsumenter.¹⁰

26. Som nämnts ovan tycks det vara ostridigt mellan parterna att varorna som deklarerats för övergång till fri omsättning verkligen överensstämmer med vad som anges i de ursprungsintyg som getts in av ADM Hamburg. Ingen av parterna har vid den hänskjutande domstolen hävdats motsatsen, eller för den delen presenterat någon bevisning som skulle kunna tyda på att produkter från tredjeland har tillförts den omtvistade sändningen.

27. Vidare ska det framför allt påpekas att vätskor och bulkprodukter utgör ett särfall. Som jag uppfattar saken är det allmän praxis för den typen av produkter att ställa ut ursprungsintyg för en viss tidsperiod och för en viss mängd av en produkt, som sedan förses med ett konossement. Dessa dokument är utan betydelse för transporten, i synnerhet för själva lastningen av ett transportfartyg, vilken lyder under en helt annan ordning.¹¹ Därför verkar det inte på något sätt vara ovanligt att flera ursprungsintyg hänför sig till varor som transporteras i en och samma tank eller lastrum då samtliga varor har ursprung i samma land.

28. I det avseendet framkom det vid förhandlingen att inte bara den omtvistade sändningen, utan även andra sändningar av oraffinerad palmkärnolja som ADM Hamburg importerat i själva verket också var blandningar, om än blandningar av olja med ursprung i ett och samma förmånsland. Med detta i åtanke kan en tolkning av artikel 74.1 i förordning nr 2454/93 som skulle kräva fysiskt åtskiljande av vätskor eller bulkprodukter endast leda till omotiverade skillnader. Ett krav på fysiskt åtskiljande under transport (baserat på ett kriterium såsom ursprungsland eller ursprungsintyg) för vätskor och bulkprodukter skulle resultera i ogynnsammare behandling, vid tillämpningen av förmånlig tullbehandling, av varor som är svåra, för att inte säga omöjliga, att separera då de en gång fyllts i samma lastrum (eller tank). Jag kan inte se hur en sådan ordning skulle vara motiverad. Varför skulle en blandning i en tank eller i ett lastrum av produkter som är materiellt sett desamma, då det rör sig om oraffinerad palmkärnolja, och utbytbara, innebära att de "ändrats eller omvandlats" i strid med artikel 74.1 i förordning nr 2454/93 då de blandade produkterna har ursprung i flera förmånsländer, men inte när de har ursprung i ett och samma land?

9 — Se till exempel artiklarna 72, 75 och 78 i förordningen. Enligt dessa bestämmelser är produkter som helt framställts i ett förmånsland (såsom växter som odlats i det landet) att anse som ursprungsprodukter, medan produkter som inte är helt framställda i ett förmånsland kan få ursprungstatus under förutsättning att de därefter bearbetats tillräckligt i ett förmånsland. Det framgår vidare av artiklarna 79 och 83 i förordningen att icke-ursprungsmaterial kan användas vid tillverkningen av en ursprungsprodukt om det inte överstiger en viss procentandel av den totala produkten, medan exempelvis ursprunget för maskiner och bränsle som använts vid tillverkningsprocessen av en produkt saknar betydelse vid fastställandet av om det rör sig om en ursprungsprodukt.

10 — Det framgår av skäl 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 2012, s. 1) att förmånstillträde till unionsmarknaden införts i syfte att stödja utvecklingsländer i deras arbete för att minska fattigdom och främja goda styrelseformer och hållbar utveckling genom att hjälpa dem att skapa extrainkomster vid internationell handel, som sedan kan återinvesteras till gagn för deras egen utveckling, och även för att diversifiera deras ekonomier. Att blanda utbytbara varor från olika länder som tillhör samma kategori inom det allmänna preferenssystemet motverkar inte det syftet.

11 — Säkerhetsaspekter kan nämligen kräva att varorna som ska transporteras lastas på ett sätt som inte överensstämmer med konossementet. I vilket fall tycks det osannolikt att antalet tankar eller lastrum på ett fartyg vid varje tillfälle skulle motsvara antalet sändningar som transporteras.

29. Vad angår behovet av att kontrollera ursprung, vilket är, som jag ser det, det enda argumentet som vid första påseende skulle kunna motivera ett krav på fysiskt åtskiljande, noterar jag endast följande. Jag kan inte se hur det skulle vara lättare att kontrollera ursprung grundat på ursprungsintyg i fall då utbytbara produkter (vätskor eller bulk) med ursprung i ett land transporteras som en blandning, och svårare i fall då – som här – flera ursprungsintyg hänför sig till en sändning som innehåller utbytbara varor med ursprung i flera förmånsländer. I båda fallen rör det sig om ett flertal ursprungsintyg som hänför sig till en blandning av vätskor eller bulkvaror.

30. Det nyss sagda leder mig till mitt slutliga påpekande. Enligt min mening inför artikel 74.2 första meningen i förordning nr 2454/93 en presumtion för ursprungsstatus. Det är endast i de fall då tullmyndigheterna har skäl att tro att produkterna inte har ursprungsstatus som deklaranten måste visa att sändningen faktiskt innehåller de produkter som ursprungligen exporterats. Detta kan ske, vilket tydligt framgår av bestämmelsen, på valfritt sätt, antingen genom transportavtalsdokument, såsom konossement eller faktabevis, eller konkret bevisning grundad på märkning eller numrering av kollin eller annan bevisning som rör produkterna i sig. I den meningen utesluter inte transport av produkter i form av en blandning förmånsbehandling. Med risk för att påpeka det uppenbara är det emellertid importören (deklaranten) som bär risken för att behöva betala en högre tulltaxa, för det fall att tullmyndigheterna inte skulle vara övertygade av den bevisning om en produkts ursprungstatus som importören gett in.

31. Mot bakgrund av det ovan anförda anser jag att kravet på identitet mellan de produkter som exporterats och de produkter som deklareras för fri omsättning i Europeiska unionen, såsom föreskrivs i artikel 74.1 i förordning nr 2454/93, är uppfyllt under sådana omständigheter som är aktuella i det nationella målet, nämligen för det första att produkterna som sammanblandats är materiellt sett desamma, då det rör sig om oraffinerad palmkärnolja, och utbytbara, för det andra att de har ursprung i länder som åtnjuter samma förmånsbehandling och för det tredje att det inte föreligger något tvivel angående deras ursprungsstatus.

IV – Förslag till avgörande

32. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen besvarar Finanzgericht Hamburgs tolkningsfråga på följande sätt:

Identitetskravet som följer av artikel 74.1 första meningen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1063/2010 av den 18 november 2010, enligt vilken de produkter som deklareras för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som har exporterats från det förmånsland där de anses ha sitt ursprung, är uppfyllt under sådana omständigheter som är aktuella i det nationella målet, där flera sändningar oraffinerad palmkärnolja med ursprung i olika länder som omfattas av samma förmånsbehandling inte har åtskilts fysiskt för transportsyften, utan fyllts i samma tank på ett transportfartyg, och därför importerats som en blandning i denna tank till Europeiska unionen.